

Arrest

nr. 182 290 van 15 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraaks staatsburger en sjiitisch moslim van Arabisch etnische origine. U bent geboren op 10 december 1986 te Basra (provincie Basra), in de wijk Zubair. U heeft uw moeder nooit gekend en verloor uw vader ten tijde van het Saddam-regime. U weet echter niet hoe hij overleed. U groeide op in het huis van uw oom, zijn echtgenote, zijn drie zonen en twee dochters in Basra. Hoewel uw oom en neven u onder het regime van Saddam goed behandelden, kwam hier verandering in na de val. Zo moest u plots thuisblijven en allerlei klusjes doen en mishandelden zij u. U kon nergens naartoe gaan en geen vrienden maken. Uw oom en neven waren strikt religieus en uw neven behoorden tot de militie Asa'ib Ahl Al Haq.

Eind 2007, begin 2008 overtuigde u uw oom om u weer naar school te laten gaan. U mocht naar het eerste middelbaar gaan maar mocht enkel de lessen in de middag volgen. Op school leerde u M.M.R. kennen. Hij sprak met u over hoe hij zijn vader verloor door toedoen van de milities en hoe zowel zijn moeder, zussen als hijzelf seks hadden met mannen om geld te verdienen. U vertrouwde hem ook uw persoonlijke situatie toe. Na enkele gesprekken stelde hij u voor om seks te hebben met hem. U ging hierop in en ontdekte dat u dit fijn vond.

U begon hierna een homoseksuele relatie met hem en zocht na school veilige plekken op waar u met hem in het geheim gemeenschap had. Omdat u echter geen geld had om degelijke schoolkledij te kopen, zag u zichzelf gedwongen om met school te stoppen in 2010. Uw relatie met M. viel terug tot een telefonische relatie. U wilde niet dat hij bij uw thuis kwam omdat hij zich vrouwelijk kleepte en gedroeg. In 2012 overtuigde u uw oom om u 350 000 Irakese dinar te geven zodat u een eigen woning, eveneens in de wijk Zubair, kon huren. U vroeg M. om samen te gaan wonen, wat jullie vervolgens deden. U verdiende geld door via een vriend alcohol aan te kopen en die dan weer te verkopen. U verkocht alcohol vanaf 2 maart 2012.

In de wijk waar u woonde waren er echter ook spionnen aanwezig die informatie doorgaven aan Asa'ib Ahl Al Haq en de regering. Op 8 augustus 2014 kwamen uw neven uw woning binnengestormd om twee uur 's ochtends. Zij waren gekleed in legerkledij en waren gemaskerd en gewapend. U lag op dat moment te slapen met uw vriend in hetzelfde bed. Jullie waren naakt. U werd wakker en vroeg of de mannen van de staat waren. Uw neef A. trok het masker van zijn gezicht. Uw neven trokken het laken van het bed en toen zij zagen dat u met M. in bed lag, schoten ze M. dood met een gedempt wapen. U sprong hierop naar uw neef A. die u een klap gaf op uw hoofd waardoor u het bewustzijn verloor.

U werd enkele dagen later wakker in een gesloten kamer in het huis van uw oom. U werd telkens enkele dagen wakker en verloor weer enkele dagen het bewustzijn. Toen u wakker werd merkte u dat u sporen van marteling op uw lichaam had, dat uw hand verbrand was en dat uw hoofd pijn deed. U zat in de woning van uw oom van 8 augustus tot 3 september 2014. Op die dag kreeg u een brief waarin stond dat u uit de stam werd gezet en de woning moest verlaten. Uw neven kregen het bevel om u te vermoorden indien zij u opnieuw zagen. U wist niet waar u naartoe moest gaan. U was ziek en gewond aan het hoofd.

U nam een taxi naar een vriend genaamd H.A.H., de man van wie u alcohol kocht. Hij betaalde de taxi voor u en zei dat u niet bij hem kon blijven omdat hij een getrouwd man was en uw neven hem konden vermoorden. Hij zei dat u naar een boerderij moest gaan in Safwan, aan de grens met Koeweit. U bleef in deze boerderij van 8 september 2014 tot 17 oktober 2014. Uw vriend H. zorgde voor uw paspoort en boekte een vlucht. Op 18 oktober 2014 vloog u van de luchthaven van Basra naar Istanboel, Turkije, waar u één dag verbleef. De volgende dag ging u naar Ankara om een asielaanvraag bij de Verenigde Naties in te dienen. U kon een woning delen met anderen in de provincie Kütahya. A. steunde u vanuit Irak en stuurde u geld. Op 13 november 2014 werd er in Irak een opsporingsbevel tegen u uitgevaardigd wegens de verkoop van alcohol. Uw vriend A. had contacten bij de politie die alcohol van hem kregen en hij regelde u een kopie van dit opsporingsbevel. U reisde vervolgens via Griekenland naar België, waar u op 16 september 2015 aankwam en op 29 september een asielaanvraag indiende.

Om uw asielaanvraag te staven, legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, drie brieven waarin vermeld wordt dat u uit uw stam wordt gezet omwille en waarin opgeroepen wordt u om te brengen, een opsporingsbevel, foto's van uw neven, foto's van littekens, de doosjes van medicatie die u nam en een Belgisch medisch attest.

B. Motivering

U verklaarde in Irak te zullen worden vermoord omdat u homoseksueel bent en omdat u alcohol verkocht. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral werd vastgesteld dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid en relatie niet aannemelijk kon maken.

Zo kon u vooreerst geen doorleefde verklaringen kon afleggen betreffende de bewustwording van uw seksualiteit. Zo werd u gevraagd op welk moment in uw leven u zich het eerst aangetrokken voelde tot mannen, waarop u verklaarde dat dit gebeurde toen u uw vriend leerde kennen in 2008. Gevraagd hoe oud u op dat moment was, verklaarde u dat u 26 of 27 jaar oud was (CGVS p9). Hier moet echter gewezen worden op het feit dat u verklaarde te zijn geboren op 10 december 1986 (CGVS p3). U moet dus 22 of 23 jaar oud geweest zijn toen u in 2008 ontdekte dat u homoseksueel was. Het is opvallend dat u geen juiste verklaring kan geven betreffende uw leeftijd op het moment dat u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, vooral aangezien uw homoseksualiteit raakt aan de kern van uw asielrelaas en dit, zeker in een land als Irak waar homoseksualiteit niet aanvaard wordt, geen voor de hand liggende ontdekking is.

Ook werd u gevraagd welke gedachten en emoties u had op het moment dat u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, waarop u slechts verklaarde dat u zich aangetrokken voelde tot

mannen, een behoefte had om verkering te hebben met een man en om de gevoelens die u had te bevredigen. U verklaarde eveneens dat u uw partner M. de tijd gaf om zijn gevoelens ook te bevredigen. Gevraagd wat u hiermee bedoelde, verwees u naar de penetratie en het feit dat u met de penis van uw partner speelde (CGVS p9-10). U werd vervolgens opnieuw gevraagd welke emoties u voelde op het moment dat u ontdekte dat u homoseksueel was, waarop u opnieuw verwees naar de (fysieke) aantrekkingskracht die u voor mannen voelde en het feit dat u uw partner bevredigde en hij u ook goed bevredigde (CGVS p10). Omdat u uw antwoorden voornamelijk terugbracht tot verklaringen over uw fysieke, seksuele ervaringen, werd u opnieuw gevraagd hoe u zich – met betrekking tot de homofobie in uw land – dan voelde toen u ontdekte dat u homoseksueel was. Hierop antwoordde u slechts dat dit verboden was maar dat het gevoel bij u zo sterk was dat u liever had dat men u zou vermoorden dan dat ze u dit zouden afpakken (CGVS p10). Herhaaldelijk werd u bevestigd over uw emotionele beleving bij het ontdekken van uw seksuele geaardheid maar kon u hier geen doorleefde en genuanceerde verklaringen over afleggen. Uiteindelijk verklaarde u nog 'het gevoel om over uw seksualiteit na te denken gewoon uit uw hoofd te hebben gezet'. Ook op de vraag welk beeld u dan van zichzelf had toen u ontdekte dat u homoseksueel was, verklaarde u slechts dat u het beeld had koning te zijn en iets sterks in uzelf te hebben teruggevonden (CGVS p10). Het opmerkelijk gemak waarmee u de bewustwording van uw seksuele geaardheid lijkt te hebben beleefd is, gelet op het feit dat homoseksualiteit in Irak absoluut niet aanvaard wordt en u zelf verklaarde dat homoseksuelen in Irak onmiddellijk gedood worden (CGVS p8, 10), uiterst opvallend. Dat u de ontdekking van uw homoseksualiteit steeds reduceert tot een louter fysieke, seksuele aangelegenheid en u op geen enkel moment genuanceerde of doorleefde verklaringen kon afleggen betreffende uw emotionele beleving van de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid, doet dan ook sterk twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan uw langdurige relatie met een man. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat uw vriend, met wie u zes jaar een relatie deelde, met wie u wilde trouwen en die voor uw ogen werd neergeschoten, M.M.A.R. heette. Dit terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had verklaard dat hij de naam S. droeg. Toen u er tijdens het gehoor mee geconfronteerd werd dat u eerder de naam S. had genoemd, ontkende u slechts dat uw vriend de naam S. had (CGVS p8, 11, 13 en DVZ vragenlijst vraag 3.5). Een loutere ontkenning kan echter niet volstaan om bovenstaande tegenstrijdigheid betreffende de naam van uw vaste vriend op te heffen, niet in het minst omwille van het feit dat de relatie met uw vriend aan de kern van uw asielrelaas raakt en dermate grote gevolgen had voor uw persoonlijk leven. Het feit dat u geen consistente verklaringen kon afleggen betreffende zijn naam is dan ook uiterst ongeloofwaardig. Ook werd u gevraagd hoe uw vriend M. zich erbij voelde toen hij ontdekte dat hij homoseksueel was, waarop u verklaarde dat hij had gezien dat zijn moeder haar lichaam verkocht aan mannen, dat hij dit ook deed en zich vervolgens aangetrokken voelde tot het mannelijk geslacht. Toen u vervolgens opnieuw gevraagd werd hoe M. zich dan bij deze ontdekking voelde, verklaarde u slechts opnieuw 'dat het eerst was om geld te verdienen en hij zich daarna bevredigd voelde en het bleef doen' (CGVS p13). Vervolgens werd u gevraagd hoe M., die volgens u een religieus persoon was, zijn religie verzoende met zijn seksuele geaardheid, waarop u slechts zei dat hij niet aan het gebed deelnam. Gevraagd of u ooit met M. over religie gesproken had, verklaarde u van niet (CGVS p14). Het is uiterst opvallend dat u ook slechts oppervlakkige verklaringen kan afleggen betreffende de emotionele beleving van uw partner, met wie u zes jaar een relatie deelde en met wie u drie jaar samen woonde, niet in het minst omdat jullie in een land woonden waar homoseksualiteit door de wet, maar ook door de religieuze voorschriften, als misdadig gezien wordt. Dat u over dergelijke zaken met uw vriend M. nooit zou hebben gesproken, is dan ook uiterst opmerkelijk.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat u verklaarde geen Belgische organisaties of websites voor homoseksuelen te kennen en dat u verklaarde de Belgische wetgeving betreffende homoseksualiteit niet te kennen en niet wist welke rechten homoseksuelen hebben in België, hoewel u wel verklaarde te weten dat homoseksuelen in België kunnen trouwen. Ook kende u geen plaatsen in België waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten (CGVS p15). Dit is nog opvallender in het licht van uw eerdere verklaring als zou u naar België gekomen zijn omdat hier respect is voor mensenrechten en 'andere zaken' (DVZ verklaring p8). Het feit dat u Irak ontvluchtte en naar België kwam omdat u problemen kreeg omwille van uw homoseksuele geaardheid maar dat u geen enkele kennis heeft van het homoseksuele milieu en de rechten die u in België zou hebben, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden geaardheid. U toonde tijdens het gehoor weliswaar uw 'Wechat' account, maar louter het feit dat u dergelijke account zou hebben kan op zichzelf niet volstaan om uw homoseksuele geaardheid aan te tonen (CGVS p12).

Om bovenstaande redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaring als zou u homoseksueel zijn en een homoseksuele relatie hebben gehad. Er kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan

uw verklaring dat u met uw partner hebt samengewoond en uw neven u betrappt hebben op het moment dat u met uw partner in bed lag, waarna ze u hebben opgesloten en gemarteld.

De geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten wordt verder onderuitgehaald door uw tegenstrijdige verklaringen in dit verband. Zo is het uiterst opmerkelijk dat u bij de DVZ verklaarde dat uw neven eind 2013 van spionnen en informanten te weten kwamen dat u alcohol verkocht én dat u homoseksueel bent en een vriend had, waarna ze uw woonst waren binnengevallen, terwijl uit uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS daarentegen kan worden afgeleid dat uw neven uw woning binnenvielen op 8 augustus 2014 omdat zij gehoord hadden dat u alcohol verkocht en daar pas opmerkten dat u een verhouding had met een man, aangezien ze u en uw vriend samen naakt in bed aantroffen (DVZ vragenlijst vraag 3.5; CGVS p8, 15). Het feit dat u nu eens verklaarde dat uw neven reeds voor de inval bij uw thuis op de hoogte waren van uw homoseksuele geaardheid en dan weer dat zij dit pas ontdekten toen zij bij u binnenvielen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarnaast verklaarde u op de DVZ nog dat uw neven eind 2013 op de hoogte raakten van uw homoseksuele relatie en alcoholverkoop en vervolgens op een voor u onbekende datum uw huis binnenvielen. Tijdens uw gehoor op het CGVS wist u echter te verklaren dat uw neven uw woning binnenvielen op 8 augustus 2014 (DVZ vragenlijst vraag 3.5; CGVS p8). Het feit dat u aanvankelijk verklaarde niet te weten op welke datum uw neven in uw woning binnenvielen en de directe aanleiding voor deze inval eind 2013 plaatste, terwijl u later dan weer wist te verklaren dat uw neven op 8 augustus 2014 bij uw thuis binnenvielen, overigens maar liefst een half jaar na het eerder door u aangegeven tijdstip, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voorts is het opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat uw neven behoren tot de militie Asa'ib Ahl Al Haq (CGVS p2-4, 6), terwijl u op de DVZ verklaarde dat zij reeds lange tijd lid zijn van de Jaish Al Mehdi militie (DVZ vragenlijst vraag 3.5, 3.7). Daar deze elementen raken aan de kern van uw asielrelaas kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente verklaringen kon afleggen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten verder onderuit gehaald.

Waar u op de DVZ nog melding maakte van geheugenproblemen ten gevolge van de mishandeling waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest (DVZ vragenlijst vraag 3.7), zij opgemerkt dat u geen enkel medisch attest neerlegde waaruit blijkt dat u effectief geheugenproblemen hebt, laat staan dat uitsluitend biedt over de ernst of draagwijdte van uw beweerde geheugenproblemen. Bijgevolg kunnen bovenstaande tegenstrijdigheden hier niet zonder meer aan worden toegeschreven.

Daarnaast is het opmerkelijk dat uw familieleden dermate verregaande inspanningen zouden ondernemen om u uit uw stam te zetten, een bevel tot eerwraak zouden uitvaardigen, uw neven de opdracht zouden geven om u op te sporen en te doden en de autoriteiten waarschuwen van uw illegale praktijken in Irak, terwijl zij u aanvankelijk in dit verband een maand vasthielden maar dan tegelijk zelf besloten om u weer vrij te laten (CGVS p5, 8, 9). Ook moet worden opgemerkt dat de brieven waarmee u officieel uit de stam werd gezet geen enkele melding maken van uw homoseksualiteit maar enkel verwijzen naar het feit dat u alcohol zou hebben verkocht. Nochtans verklaarde u meermaals dat u in Irak voor uw leven vreest en uit de stam werd gezet (mede) omwille van het feit dat uw homoseksuele geaardheid en betrekkingen aan het licht waren gekomen (CGVS p3, 5, 7, 8, 9, 16). Bovendien kunnen dergelijke brieven eenvoudig zelf opgemaakt worden, waardoor de bewijswaarde ervan uiterst gering is. Wat betreft de documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw beweerde problemen dient tevens te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke waarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op voorgaande argumentatie op basis waarvan uw verklaringen ongeloofwaardig worden bevonden, kunnen deze stukken nog weinig ondersteuning bieden. Ook de bewijswaarde van het door u neergelegde arrestatiebevel is daarenboven gering. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt namelijk dat dergelijke documenten in Irak eenvoudig vervalst of op illegale manier verkregen kunnen worden. Wat betreft de vaststelling van verscheidene littekens door een Belgische arts waar u een attest van neerlegde, evenals foto's van uw littekens en verpakkingen van de medicatie die u hebt genomen, moet worden opgemerkt dat uit deze documenten onmogelijk kan worden opgemaakt dat deze door u opgelopen letsels verband houden met de door u verklaarde feiten. Waar in het doktersattest verwezen wordt naar de oorzaak van deze letsels, zij opgemerkt dat de arts zich hiervoor louter op uw verklaringen baseerde. Wat betreft de door u neergelegde foto's waarop luidens u uw neven staan, zij opgemerkt dat deze op zich niet hard maken dat de personen vervat op deze foto's daadwerkelijk uw neven zijn, dat zij daadwerkelijk tot een militie behoren, laat staan dat ze betrokken waren bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

De overige door u neergelegde documenten (paspoort, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs) vormen enkel een bewijs van uw identiteit, maar vormen evenmin een bewijs van de door u aangehaalde problemen.

Om deze redenen bleek u niet in staat een vrees voor vervolging zoals gedefinieerd in de Conventie van Genève, aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker meent dat hij een spontane, precieze en coherente uitleg heeft gegeven. Hij stelt dat *“de tegenwoordigheid van een tolk noodzakelijkerwijze misverstaan met zich mee brengt”* en dat *“het feit om te moeten terugkeren op precieze elementen veel stress heeft veroorzaakt in hoofde van de verzoeker”*. Hij wijst erop dat zijn vader de positie had van chef van de eenheid van het sjiitisch heiligdom te Bassorah.

Verzoeker brengt een tweede medisch attest van 13 september 2016 bij en stelt dat de weinige tegenstrijdigheden kunnen worden verklaard door de geheugenstoornissen. Hij bevestigt voorts dat de naam van zijn partner S.M.M.A.R. is. Hij meent dat verweerder zijn beslissing heeft gemotiveerd *“door elementen uit te leggen die niet bepalend zijn voor de evaluatie van zijn homoseksualiteit”* en dat *“de verzoeker op zijn manier zijn beleefde gevoelens heeft beschreven, het feit dat zijn gevoelens niet overeenstemmen met de visie van het CGVS is geen bepalend element voor de weigering van de bescherming”*. Volgens verzoeker kunnen de door verweerder opgeworpen elementen worden verklaard door verzoekers geheugenverlies.

Tot slot verwijst verzoeker aangaande de subsidiaire beschermingsstatus naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een medisch attest (stuk 2).

Per drager brengt verweerder op 12 december 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus *“Irak. Veiligheidssituatie in Zuid-Irak”* van 4 augustus 2016; de COI Focus *“Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer”* van 12 juli 2016 en het document *“UNHCR Position on Return to Iraq”* van 14 november 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer: een psychologisch attest, een aanhoudingsbevel, diverse foto's en een cd-rom met drie filmpjes (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling wordt het ter terechtzitting neergelegde aanhoudingsbevel (zie rechtsplegingdossier, stuk 9) door de Raad niet in overweging genomen.

Verzoeker voert aan dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd door zijn neven die lid zijn van een sjitische militie omwille van zijn homoseksuele geaardheid en het feit dat hij alcohol verkocht. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid gelet op zijn niet-doorleefde en niet-gedetailleerde verklaringen over de ontdekking en beleving van deze geaardheid en over zijn beweerde relatie met M., (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de bedreigingen die hij van zijn neven zou hebben gekregen, (iii) hij geen medisch attest neerlegt ter staving van zijn beweerde geheugenproblemen, (iv) het niet aannemelijk is dat zijn familie hem enerzijds zou willen vermoorden en hem anderzijds vrijlaat nadat zij hem gedurende een maand hadden vastgehouden, en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Wat betreft het bij onderhavig verzoekschrift gevoegde medisch attest (stuk 2) dient vooreerst opgemerkt dat hieruit duidelijk blijkt dat de vaststellingen van de arts gebaseerd zijn op verzoekers eigen verklaringen: "*ce patient [...] déclare*", "*Il déclare également avoir perdu connaissance et ne peut décrire comment il a eu les autres blessures*", "*Les faits se seraient déroulés selon lui [...]*", "*selon lui, mêmes circonstances*". Tevens dient opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit attest is bijgevolg niet van aard de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Betreffende het ter terechtzitting neergelegde psychologisch attest (rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient vastgesteld dat hieruit blijkt dat verzoeker te lijden heeft van posttraumatische stress, waarvoor hij medicatie krijgt. Deze posttraumatische stress zou volgens het attest evenwel voornamelijk zijn gelinkt aan een postmigratoire reactie. Verder wordt er nergens in dit attest melding gemaakt van dermate ernstige geheugen- of andere problemen in hoofde van verzoeker dat hij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen of tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor. Overigens dient vastgesteld dat verzoeker, noch zijn raadsman tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) melding maakten van dergelijke problemen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat "*de tegenwoordigheid van een tolk noodzakelijkerwijze misverstanden met zich mee brengt*", dient vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te duiden waar of wanneer er volgens hem sprake zou zijn geweest van misverstanden omwille van de aanwezigheid van een tolk. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt voorts dat verzoeker geen enkele opmerking maakte over vertaal- of andere problemen met de tolk. Dergelijke

blote bewering doet dan ook geenszins afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing.

Vervolgens dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Iraakse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Uit de uitgebreide en pertinente motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er niet in slaagt de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid alsmede zijn beweerde homoseksuele relatie met M. aannemelijk te maken, onder meer gelet op de homofobe context van de Iraakse samenleving. In onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in een ander licht te laten schijnen op deze motieven, aangezien hij niet verder komt dan het herhalen van enkele van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Waar verzoeker stelt dat zijn vader "*de positie had van chef van de eenheid van het sjiiitisch heiligdom te BASSORAH*", dient bovendien opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde niet te weten welke job zijn vader voor diens overlijden heeft uitgevoerd (gehoorverslag CGVS, p. 4). Verzoeker laat voorts in onderhavig verzoekschrift na *in concreto* de relevantie voor zijn asielrelaas van de beweerde job van zijn overleden vader uiteen te zetten. Tevens laat hij na *in concreto* uiteen te zetten welke precieze elementen in zijn hoofde veel stress zouden hebben veroorzaakt. Waar hij stelt dat naam van zijn partner "wel degelijk" S.M.M.A.R. is, dient vastgesteld dat verzoeker hier enkel de twee verschillende door hem opgegeven namen van zijn partner samenvoegt tot één naam, terwijl uit een lezing van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS blijkt dat hij voordien wel degelijk over twee verschillende namen sprak. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker immers als volgt: "**Omdat u bij DVZ zei dat hij [S.] heette? Nee, [M.M.A.R.], ik leefde 6 jaar met hem samen.**" (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat verzoeker de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid en van zijn beweerde homoseksuele relatie voornamelijk beschrijft middels een seksuele eerder dan een emotionele visie, is wel degelijk een element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Hoewel kan worden aangenomen dat het seksuele aspect in hoofde van verzoeker een belangrijke rol kan hebben gespeeld, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij op een gedetailleerde, coherente en vooral doorleefde wijze kan verhalen over de emoties en gedachten die bij hem opkwamen bij de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksualiteit, te meer gelet op de homofobe context van de Iraakse samenleving.

Betreffende de ter terechtzitting neergelegde foto's en filmpjes (rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient vastgesteld dat deze niet van aard zijn verzoekers beweerde homoseksualiteit alsnog aan te tonen. Het loutere feit dat iemand foto's en filmpjes van zichzelf van een seksuele aard maakt, betekent geenszins dat deze persoon homoseksueel zou zijn, aangezien personen van eender welke geaardheid dergelijk materiaal kunnen maken en er hierbij een hoge mate van inscenering kan komen kijken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verweerder in zijn aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) terecht als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 4 augustus 2016 blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoeker afkomstig is. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Karbala te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil teruggevallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel geviséerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er

doen zich in de provincie Najaf voorts naverzoekerselijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.”

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER